

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Struzik (spr.)
Sędziowie:	SSA Teresa Rak SSO del. Paweł Czepiel
Protokolant:	st.sekr.sądowy Katarzyna Wilczura

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 listopada 2014 r. w Krakowie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. obecnie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.

przeciwko Syndykowi Masy Upadłości A. G. w upadłości likwidacyjnej

o wydanie ruchomości i ustalenie

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 5 września 2013 r. sygn. akt IX GC 350/13

p o s t a n a w i a:

1. odrzucić apelację;

2. zasądzić od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 2 700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 1306/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 września 2013 r. Sąd Okręgowy w Krakowie uwzględnił powództwo (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. (obecnie (...) spółka z o.o. z siedzibą w K.) skierowane przeciwko A. G.. Pozwana w dniu 11 września 2013 r. wniosła o sporządzenie uzasadnienia tego wyroku doręczenie jej wyroku wraz z uzasadnieniem. Wyrok z uzasadnieniem został doręczony do rąk jej pełnomocnika w dniu 3 października 2013 r., zaś w dniu 16 października 2013 r. pozwana nadała w urzędzie pocztowym osobiście sporządzoną apelację, której jednak nie podpisała. W apelacji pozwana poinformowała też sąd o wypowiedzeniu pełnomocnictwa udzielonego wcześniej radcy prawnemu. Stosownie do zarządzenia z dnia 22 października 2013 r. pozwaną wezwano do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego apelacji poprzez jej podpisanie, a wezwanie to zostało pozwanej doręczone w dniu 31 października 2013 r. (dowód doręczenia k. 147). W dniu 13 listopada 2013 r. do sądu wpłynęła podpisana przez

pozwana apelacja o identycznej treści, jak poprzednio złożona. Zawierająca tę apelację przesyłka została nadana w urzędzie pocztowym w dniu 8 listopada 2013 r. W dniu 15 listopada 2013 r. zostało wydane kolejne zarządzenie o wezwaniu pozwanej do usunięcia dalszych braków formalnych apelacji, które doręczono jej w dniu 9 grudnia 2013 r. w konsekwencji postanowieniem z dnia 3 stycznia 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie odrzucił apelację pozwanej, podając jako przesłankę takiego orzeczenia nieuzupełnienie apelacji w zakresie braków, których dotyczyło wezwanie doręczone pozwanej w dniu 9 grudnia 2013 r. W kolejnym swym piśmie, datowanym 28 stycznia 2014 r., a nadanym w urzędzie pocztowym 30 stycznia 2014 r., pozwana wносиła o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków apelacji twierdząc, że żadna korespondencja dotycząca uzupełnienia braków nie została jej nigdy doręczona. Jednocześnie poinformowała sąd, że w dniu 21 listopada 2013 r. została ogłoszona jej upadłość obejmująca likwidację majątku, przedkładając kopię stosownego postanowienia. Spowodowało to zawieszenie postępowania postanowieniem z dnia 25 lutego 2014 r., zaś po złożeniu przez Syndyka oświadczenia o wstąpieniu w miejsce upadłego, postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2014 r. podjęto zawieszone postępowanie i uchylono postanowienie z dnia 3 stycznia 2014 r. o odrzuceniu apelacji pozwanej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Nie budzi wątpliwości, że wezwanie do usunięcia braków formalnych apelacji, stanowiące wykonanie zarządzenia z dnia 22 października 2013 r. zostało doręczone pozwanej w dniu 31 października 2013 r. Jednocześnie przesądza tę kwestię dowód doręczenia przesyłki podpisany przez pozwaną. Wprawdzie pozwana składając w piśmie datowanym na 28 stycznia 2014 r. wniosek o przywrócenie terminu do usunięcia braków apelacji twierdziła, że żadnego wezwania do usunięcia braków nie otrzymała, jednak twierdzenie takie pozostaje w sprzeczności zarówno z zalegającymi w aktach dowodami doręczeń obu wezwań w tym przedmiocie, jak też co do pierwszego z wezwań z faktem nadesłania przez pozwaną w reakcji na wezwanie podpisanej apelacji oraz żądanych przez sąd dokumentów potrzebnych do rozpoznania wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Żadnych wątpliwości nie wywołuje też ustalenie, że pozwana w reakcji na wezwanie doręczone jej w dniu 31 października 2013 r. przesyłkę zawierającą podpisaną apelację nadała w dniu 8 listopada 2013 r. W aktach znajduje się koperta adresowana do Sądu Okręgowego w Krakowie i wymieniająca powódkę jako nadawcę z datownikiem z 8 listopada 2013 r. Wprawdzie koperta ta, z naruszeniem przepisu § 37 ust. 1 i 3 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej nie została wszyta do akt przez sąd I instancji, a tylko luzem w aktach zalegała, jednak historia korespondencji kierowanej przez pozwaną do sądu nie pozostawia żadnych wątpliwości, że w tej kopercie wpłynęła do sądu korespondencja opatrzona datą wpływu 13 listopada 2013 r., a zatem zawierająca uzupełnienie braków formalnych apelacji.

Wyznaczony przez sąd zarządzeniem z dnia 22 października 2013 r. termin do uzupełnienia braku apelacji przez jej podpisanie upływał w dniu 7 listopada 2013 r. Zatem przesyłka zawierająca apelację tym brakiem nie dotkniętą została nadana po upływie wyznaczonego przez sąd terminu. Stosownie do art. 370 k.p.c. apelacja, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie, podlega odrzuceniu. Wprawdzie sąd I instancji postanowieniem z dnia 3 stycznia 2014 r., następnie uchylonym postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2014 r., odrzucił apelację pozwanej, jednakże odrzucenie to było wynikiem nieuzupełnienia w terminie innych braków apelacji, do uzupełnienia których pozwana została wezwana stosownie do zarządzenia z dnia 15 listopada 2013 r. wezwaniem doręczonym w dniu 9 grudnia 2013 r., zaś uchylene tego postanowienia nastąpiło na podstawie art. 174 § 2 k.p.c. i było konsekwencją ogłoszenia w dniu 21 listopada 2013 r. upadłości pozwanej. Ogłoszenie upadłości pozwanej nie mogła natomiast mieć żadnego wpływu na obowiązek odrzucenia jej apelacji w konsekwencji niepodpisania jej w wyznaczonym terminie, skoro termin do uzupełnienia tego braku upłynął wcześniej. Skoro sąd I instancji nie odrzucił apelacji pozwanej pomimo, że podlegała ona odrzuceniu, uczynił to sąd II instancji stosownie do art. 373 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. zasądzając od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę odpowiadającą wynagrodzeniu pełnomocnika w wysokości stawki minimalnej ustalonej zgodnie z § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia

28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.